

מגילת אסתר

MEGILAT ESTER

ק"ק בילוגראדו יע"א

מְגִילַת אֶסְתֵּר

MEGILAT ESTER

PREVOD
ISAK ASIEL

LEKTURA
TATJANA TODOROVIĆ

BIBLIOTEKA TEFILA

BEOGRAD 5771-2011

ק"ק בילוגראדו יע"א

PURIM

Svaki Jevrejin je dužan da na Purim ispuni sedam *micvot* – zapovesti.

- 1. KERIAT AMEGILA – čitanje *Megilat Ester – Svitka o Esteri*.** Kolika je važnost data čitanju *Megile* vidi se iz toga što Talmud nalaže da služba u Jerusalimskom hramu treba da se prekine kako bi svi mogli da čuju čitanje *Megile*. Rabbam (*Mišne Tora*) i rabi Josef Karo (*Šulhan aruh*) nalažu da čovek treba da prekine učenje Tore ili ispunjavanje bilo koje druge biblijske zapovesti kako bi odslušao čitanje *Megile*. Jedini izuzetak je zapovest o sahranjivanju. Ukoliko nema nikoga da obavi pogreb, Jevrejin je

dužan prvo da sahrani preminulog, a zatim odsluša čitanje *Megile*.

2. MIŠLOAH MANOT IŠ LEREU – slanje obroka bližnjem. Bližnjem treba poslati dve različite vrste hrane.

3. MATANOT LAEVJONIM – davanje poklona siromašnima. Po jedan poklon za dva siromaha. Ove dve zapovesti (2, 3) zasnivaju se na stihu iz *Svitka o Esteri* (9:22): „Da te dane praznuju šaljući obroke jedan drugom i siromašnima darove“. Čak i siromah koji se izdržava od *cedaka* nije izuzet od obaveze ispunjavanja ovih dveju zapovesti.

4. KERIAT ATORA – čitanje određenih odeljaka iz Tore tokom jutarnje molitve. Odeljak koji se čita nalazi se u *Drugoj Mojsijevoj knjizi*,

koja se zove *Izlazak*, tj. *Šemot*, poglavlje 17, stihovi 8–16.

5. AL ANISIM – kazivanje posebnog umetka *Al anisim* u dnevnoj molitvi i u blagoslovu nakon jela. Taj umetak glasi: *Zahvaljujemo Ti na čudima, i na oslobođenjima, i na junačkim podvizima, i na spasenjima, i na znamenjima, i na utehama koje si pružio praocima našim u dane one u vreme ovo. U dane Mordehaja i Estere u Šušanu prestonici, kada je na njih ustao zlikovac Aman, tražio je da se unište, ubiju i zatru svi Jevreji, od mladog do starog, deca i žene u jedan dan, trinaestog dana dvanaestog meseca, što je mesec adar, i da se sramno oplene. Ali Ti, u Svom velikom milosrđu, osujetio si nameru njegovu i pokvario namisao njegovu i na*

njegovu glavu obratio si naum njegov – i obesiše njega i sinove njegove o drvo. A Ti si učinio za njih čuda i znamenja (na kojima) odajemo hvalu Imenu Tvom velikom. Sela!

6. ASEUDA – purimska gozba. Gozba mora biti u toku dana kako bi se ispunila micva. Služi se vino.

7. ISUR ESPED VETAANIT – zabrana držanja posmrtnog slova i posta. Ove dve zapovesti (6, 7) zasnivaju se na stihu iz *Svitka o Esteri* (9:17): „To beše dan gozbe i veselja.“

„Lajeudim ajeta ora vesimha vesason vikar“, što u prevodu znači:

„Jevrejima bi svetlost i radost, veselje i čast.“

PURIM SAMEAH!

קוראים את המגלה בערב אחרי תפילת ערבית,
וביום אחרי קריאת התורה:

לפני קריאת המגלה מברך הקורא:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו,
וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ,
בְּיָמֵם הָהֵם, בְּזִמְן הַזֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲיֵנוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ
לְזִמְן הַזֶּה:

בכרפת שהחנינו של היום צריך לכונן גם על מצות
משלוח מנות, מתנות לאביונים וסעדת פורים

Tokom večernje molitve *Megilu* čitamo nakon *Amida*, a tokom jutarnje molitve nakon čitanja *Tore*.

Pre čitanja *Megile* kažu se sledeći blagoslovi:

Blagosloven da si Ti, Gospode Bože naš, Kralju vasseljene, Koji nas je posvetio zapovestima Svojim i obavezao nas da čitamo *Svitak (Megilu)*.

Blagosloven da si Ti, Gospode Bože naš, Kralju vasseljene, Koji je učinio čudesa očevima našim u dane one u vreme ovo.

Blagosloven da si Ti, Gospode Bože naš, Kralju vasseljene, Koji nas je poživeo i održao i doveo do toga da doživimo ovaj trenutak.

Prilikom kazivanja blagoslova *Šeehejanu* pri jutarnjem čitanju *Megile* treba imati na umu i ispunjavanje sledećih zapovesti: *Mišloah manot*, *Matanot laevjonim* i *Seudat Purim*.

מגלת אסתר

א אֲוִיָּהּ בִּימֵי אַחַשְׁוֵרוּשׁ הוּא אַחַשְׁוֵרוּשׁ
הַמֶּלֶךְ מֵהֵדוּ וְעַד-כּוֹשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה
מְדִינָה: ב בִּימֵים הָהֵם פְּשַׁבְתָּ הַמֶּלֶךְ
אַחַשְׁוֵרוּשׁ עַל כְּפֹא מְלֻכּוֹתָו אֲשֶׁר בְּשׁוֹשֵׁן
הַבִּירָה: ג בְּשַׁנַּת שְׁלוֹשׁ לְמֶלְכוֹ עָשָׂה
מִשְׁתֵּה לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל א פָּרַס וּמְרֵי
הַפְּרָתָמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת לְפָנָיו: ד בְּהִרְאֹתוֹ
אֶת-עֶשֶׂר כְּבוֹד מְלֻכּוֹתָו וְאֶת-יֶקֶר תְּפָאֶרֶת
גְּדוּלָּתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמֵאֵת יוֹם:
ה הוֹבְמָלוֹאֵת א הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
לְכָל-הָעַם הַנְּמַצְאִים בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה לְמַגְדוֹל
וְעַד-קָטָן מִשְׁתֵּה שֶׁבַעַת יָמִים בְּחִצְרֵי גִנַּת

MEGILAT ESTER – SVITAK O ESTERI

1

¹Ovo se zbilo u dane Ahašveroša, onog Ahašveroša koji je carevao od Indije do Etiopije nad sto dvadeset i sedam pokrajina.

²U te dane kad je car Ahašveroš zaseo na presto carstva svog u tvrđavi u Šušanu prestonici, ³treće godine carevanja svog priredi on gozbu za sve svoje knezove i sluge svoje. Tako se sabraše pred njim zapovednici persijske i medejske vojske, velikaši i poglavari pokrajina.

⁴I on im pokazivaše bogatstvo i slavu carstva svog i veličanstveni sjaj veličine svoje punih sto i osamdeset dana.

⁵Kad prodoše ti dani, priredi car za sav narod koji beše u tvrđavi u Šušanu prestonici, od velikog do malog, sedmodnevnu gozbu u bašti carskog dvora.

בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ: וְחֹר | בְּרַפֵּס וּתְכַלֵּת אַחֲזוּ
 בְּחֶבְלֵי־בֹיץ וְאַרְגָּמָן עַל־גְּלִילֵי כֶסֶף וְעִמּוּדֵי
 יָשׁ מִטּוֹת | זָהָב וְכֶסֶף עַל רִצְפַּת בַּהֲטוֹשׁ־שׁ
 וְדָר וּסְחָרֹת: וְהַשְּׁקוֹת בְּכֻלֵּי זָהָב וּכְלִים
 מִכֻּלֵּים שׁוֹנִים וְיִינ מַלְכוֹת רַב כִּיד הַמֶּלֶךְ:
 ח וְהַשְּׁתִיָּה כְדַת אֵין אַנֶּס כִּי־כֵן | יִסַּד הַמֶּלֶךְ
 עַל פְּלִי־רֵב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹן אִישׁ־אִישׁ:
 ט גַּם וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים
 בֵּית הַמְּלָכוֹת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ: בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי כָּטוֹב לִב־הַמֶּלֶךְ בֵּינן אָמַר לְמַהוֹמֵן
 בְּזֹתָא חֲרַבּוֹנָא בְּנִתָּא וְאַבְנִתָּא זֹתָר וְכַרְפֵּס
 שְׁבַעַת הַפְּרִיסִים הַמְּשָׁרְתִים אֶת־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ
 אַחְשׁוּרוֹשׁ: י לְהָבִיא אֶת־וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָּה
 לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכִתָּר מַלְכוֹת לְהִרְאוֹת הָעַמִּים

⁶ Zavese bele, od najfinijeg pamuka, i plave, pričvršćene vrpcama od najfinijeg lana, i ljubičastocrvene, na srebrnim šipkama i stubovi od mramora. Postelje behu od zlata i srebra na podu od alabastera, mermerska, biserna i skupocenog kamenja. ⁷ Piće su služili u posudama od zlata, sve jedna drugačija od druge, a vina carskog beše u izobilju, kako i dolikuje carskoj moći. ⁸ Pilo se po redu i pravilu, ali ne prisilno, jer car beše zapovedio svim upraviteljima svoga dvora da sa svakim postupaju prema njegovoj želji.

⁹ I carica Vašti, takođe, priredi gozbu za žene u carskom dvoru cara Ahašveroša. ¹⁰ Sedmoga dana, kad srce carevo beše veselo od vina, naredi Meumanu, Bizeti, Harvoni, Bigti, Avagti, Zetaru i Karkasu, sedmorici visokih dvorskih službenika koji su služili pred licem cara Ahašveroša, ¹¹ da dovedu pred cara caricu Vašti s carskom krunom da pokaže narodu

והשָׁרִים אֶת־יָפִיָּה כִּי־טוֹבַת מְרֹאָה הִיא׃
יב וְהַמֶּאֱן הַמְּלָכָה וְשֹׁתֵי לְבוֹא בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ׃
אֲשֶׁר בְּיַד הַפְּרִיסִים וַיִּקְצַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד
וַחֲמָתוֹ בָּעֵרָה בּוֹ׃ יג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים
יִדְעֵי הָעֵתִים כִּי־כֵן דָּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָּל־
יִדְעֵי דָת וְדִין׃ יד וְהִקְרַב אֵלָיו פְּרָשָׁנָא
שֶׁתֵּר אֲדַמְתָּא תְּרִשִׁישׁ מְרַם מְרַסְנָא מְמוּכָן
שֶׁבַעַת שָׁרֵי א פָּרַם וּמְדֵי רֵאִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃
הֵישָׁבִים רֵאשֻׁנָּה בַּמְּלָכוֹת׃ טו כָּדַת מָה־
לַעֲשׂוֹת בַּמְּלָכָה וְשֹׁתֵי עַל אֲשֶׁר לֹא־עָשְׂתָה
אֶת־מֵאֵם הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ בְּיַד הַפְּרִיסִים׃
טז וַיֹּאמֶר מוּמְכָן קְרִי מְמוּכָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
וְהַשָּׂרִים לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֲוֹתָה וְשֹׁתֵי
הַמְּלָכָה כִּי עַל־כָּל־הַשָּׂרִים וְעַל־כָּל־הָעַמִּים
אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ׃ יז כִּי־

i knezovima lepotu njenu, jer beše vrlo lepa.

¹²Ali carica Vašti se ne odazva na carevu zapovest koju joj prenesoše dvorski službenici. Zato se car razbesni vrlo i gnev se njegov razbukta u njemu. ¹³I reče car mudracima koji razumevahu vremena, jer svaki se carev posao razmatrao među onima koji su poznavali zakon i sud. ¹⁴A najbliži do njega beše Karšena, te Šetar, Admata, Taršiš, Meres, Marsena i Memuhan, sedam knezova Persije i Medeje, koji su gledali carevo lice i sedeli na najistaknutijim mestima u carstvu. ¹⁵„Šta treba po zakonu činiti s caricom Vašti, koja se nije povinovala zapovesti cara Ahašveroša koju su joj preneli dvorski službenici?“

¹⁶Memuhan tada odgovori pred carem i knezovima: „Carica Vašti je skrivila ne samo caru nego i svim knezovima i svim narodima po svim pokrajinama cara Ahašveroša.

יֵצֵא דְבַר הַמֶּלֶכָה עַל־כָּל־הַנָּשִׁים לְהַבְזוֹת
בְּעֲלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן בְּאִמּוֹם הַמֶּלֶךְ אַחֲשׂוּרוֹשׁ
אָמַר לְהָבִיא אֶת־וְשֹׁתֵי הַמֶּלֶכָה לְפָנָיו וְלֹא־
בָּאָה: י' וְהַיּוֹם הַזֶּה תִּאמְרָנָה | שָׂרוֹת פָּרִס־
וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הַמֶּלֶכָה לְכָל
שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וּכְדֵי בִזְיוֹן וְקִצְפָּה: י"ט אִם־עַל־
הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר־מַלְכוּת מִלְּפָנָיו וַיִּפְתַּב
בְּדַתִּי פָרִס־וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לֹא־תָבֹא
וְשֹׁתֵי לְפָנָי הַמֶּלֶךְ אַחֲשׂוּרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן
הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה: כ' וְנִשְׁמַע
פְּתוּגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי
רַבָּה הִיא וְכָל־הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְכַעֲלֵיהֶן
לְמַגְדוֹל וְעַד־קִטָּן: כא וַיִּיטֹב הַדָּבָר בְּעֵינֵי
הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ בְּדַבַּר מְמוּכָן:

¹⁷Za caričin postupak doznaće sve žene pa će prezirati muževe svoje kada se pročuje da je car Ahašveroš zapovedio da pred njega dovedu caricu Vašti, a ona nije došla. ¹⁸I od danas će kneginje persijske i medejske, kada čuju za caričino delo, tako govoriti svim knezovima carevim te će biti mnogo prezira i gneva. ¹⁹Ako je ugodno caru, neka se objavi neopoziva carska naredba i upiše u zakone Persije i Medeje, da se Vašti ne sme više pojaviti pred carem Ahašverošem i da će car dati njeno carsko dostojanstvo drugoj, boljoj od nje. ²⁰I kad se careva naredba koju učini pročuje po svekolikom carstvu njegovom, sve će žene poštovati muževe svoje od najvećeg do najmanjeg.“

²¹Kazivanje se dopade caru i njegovim knezovima i učini car kako mu je savetovao Memuhan.

כַּבֵּד וַיִּשְׁלַח סִפְרִים אֶל־כָּל־מְדִינֹת הַמְּלָכָה אֶל־
מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְאֶל־עַם וְעַם כְּלִשְׁוֹנוֹ
לְהִזוֹת כָּל־אִישׁ שָׂרָר בְּבֵיתוֹ וּמַדְבֵּר כְּלִשְׁוֹן

עִמּוֹ:

ב א אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּשֶׁךְ חֲמַת הַמֶּלֶךְ
אֲחֻשׁוּרוֹשׁ זָכַר אֶת־וִשְׁתִּי וְאֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָה
וְאֶת אֲשֶׁר־נִגְזַר עָלַיָּהּ: ב וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ
מִשָּׂרְתָיו יִבְקָשׁוּ לַמֶּלֶךְ נַעֲרוֹת בְּתוּלוֹת
טוֹבוֹת מֵרְאָה: ג וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל־
מְדִינֹת מְלָכוֹתָו וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־נַעֲרֵה
בְּתוּלָה טוֹבֹת מֵרְאָה אֶל־שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה
אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים אֶל־יַד הַגַּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ
שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנָתַן תְּמָרוּקֵיהֶן: ד וְהַנַּעֲרָה
אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וִשְׁתִּי
וַיִּטֵּב הַדְּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן: ה אִישׁ

²²I razasla pisma u sve carske pokrajine, svakoj pokrajini prema njenom pismu i svakom narodu njegovim jezikom, da svaki muž bude gospodar u svojoj kući i da govori jezikom svog naroda.¹

2

¹Posle tih događaja, kad se utiša gnev cara Ahašveroša, on se seti Vašti i svega što je ona učinila i što je bilo odlučeno protiv nje. ²Rekoše momci carevi koji ga služiše: „Neka se potraže za cara devojke mlade, device lepog izgleda. ³Car neka odredi u svim pokrajinama svoga carstva poverenike da mu sakupe sve device lepog izgleda u tvrđavi u Šušanu prestonici, u haremu, pod upravom Egeja, carevog evnuha, čuvara žena, koji će se pobrinuti za njihovu negu. ⁴Ona devojka koja se najviše dopadne očima carevim neka caruje umesto Vašti.“ I to bi po volji caru i učini tako.

---

¹Ako mu je žena iz drugog naroda, ima da govori jezikom muževljevog naroda.

יְהוּדֵי הָיָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וְשֵׁמוֹ מְרֹדְכִי
בֶּן יָאִיר בֶּן־שִׁמְעִי בֶן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי:
וְאֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עַם־הַגְּלָה אֲשֶׁר
הִגְלָתָה עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה
נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל: וַיְהִי אִמֵּן אֶת־הַדְּרֹפָה
הַיָּא אֲסִתָּר בַּת־דָּדּוּ כִּי אֵין לָהּ אָב וְאָם
וְהַנְּעֵרָה יִפְתֹּת־תָאֵר וְשׁוֹבֶת מְרָאָה וּבָמוֹת
אֲבִיהָ וְאִמָּהּ לְקַחְתָּה מְרֹדְכִי לֹו לְבַת: הַיְוִיהִי
בְּהַשְׁמָע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתּוֹ וּבְהַקְבֵּץ נְעֻרוֹת
רַבּוֹת אֶל־שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל־יַד הַגִּי וְתִלְקַח
אֲסִתָּר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יַד הַגִּי שִׁמְר
הַנְּשִׁימִים: ט וְתִיטֵב הַנְּעֵרָה בְּעֵינָיו וְתִשָּׂא חֶסֶד
לְפָנָיו וַיְבַהֵל אֶת־תְּמָרוּקִיָּה וְאֶת־מְנוּתָּהּ
לְתֵת לָהּ וְאֶת שִׁבְעַת הַנְּעֻרוֹת הָרֵאיוֹת לְתֵת־
לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנָה וְאֶת־נְעֻרוֹתֶיהָ לְטוֹב

⁵U tvrđavi u Šušanu prestonici beše jedan Jevrejin koji se zvao Mordehaj, sin Jaira, sina Šimija, sina Kišova, iz plemena Benjamin. ⁶On je bio prognan iz Jerusalima među izgnanicima koje je vavilonski car Navukodonosor odveo zajedno s Jehonijom, carem Judeje. ⁷On je odgajao Adasu, to jest Esteru, ćerku strica svog, jer ona nije imala ni oca ni majke. Devojka je bila lepog stasa i veoma lepa. Posle smrti njenog oca i njene majke, uze je Mordehaj k sebi kao ćerku.

⁸Kad se čulo za reč carevu i zapovest njegovu, mnogo se devojaka sabra u tvrđavi u Šušanu prestonici, pod Egejevim nadzorom. I Estera bi uzeta i dovedena u carev dvor, pod nadzor Egeja, čuvara žena. ⁹I devojka mu omilje i nađe milost kod njega i on se pobrinu za njeno ulepšavanje i izdržavanje. Uz to joj dade sedam devojaka izabranih iz carskog dvora i namesti je zajedno s devojka u najudobnije prostorije harema.

בֵּית הַנָּשִׁים: לֹא־הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת־עַמָּהּ
וְאֶת־מִוֹלַדְתָּהּ כִּי מְרַדְּכֵי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר
לֹא־תִגִּיד: יֵא וּבְכָל־יוֹם וַיּוֹם מְרַדְּכֵי מִתְהַלֵּךְ
לִפְנֵי חֲצַר בֵּית־הַנָּשִׁים לְדַעַת אֶת־שְׁלוֹם
אֶסְתֵּר וּמִה־יַּעֲשֶׂה בָּהּ: יב וּבַתְּנִיעַ תֵּרֹ נַעֲרָה
וְנַעֲרָה לָבוֹא ׀ אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ מִקֶּץ
הַיּוֹת לָהּ כִּדְת הַנָּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי
כֵן יִמְלֹאוּ יְמֵי מְרוּקִיהֶן שֵׁשֶׁה חֳדָשִׁים בְּשֵׁמֶן
הַמֵּר וְשֵׁשֶׁה חֳדָשִׁים בְּבִשְׂמִים וּבִתְמֻרוֹקֵי
הַנָּשִׁים: יג וּבֹזֶה הַנַּעֲרָה בָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵת
כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ לָבוֹא עִמָּה מִבֵּית
הַנָּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ: יד בְּעָרֵב ׀ הָיָא בָּאָה
וּבְבֹקֶר הָיָא שָׁבָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים שְׁנֵי אֶל־
יָד שֶׁעֲשָׂנוּ סָרִיס הַמֶּלֶךְ שִׁמְר הַפִּילֻגְשִׁים
לֹא־תָבוֹא עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חֲפִץ בָּהּ

¹⁰Ester ne spomenu ni naroda ni porodice kojoj je pripadala, jer joj je Mordehaj zapovedio da to ne kazuje. ¹¹Svakog dana je Mordehaj šetao pred dvorištem harema ne bi li doznao kako se Estera oseća i šta će biti s njom.

¹²A kad bi došao red na koju devojkju, ona je morala ući k caru Ahašverošu, kada bi se navršilo, prema uredbi za žene, dvanaest meseci. Tada su se završavali dani određeni za njihovo ulepšavanje: šest meseci uljem iz mirne, a šest meseci ostalim mastima i mirisima za žensku negu. ¹³Kad bi devojkja išla k caru, bilo joj je dopušteno da sa sobom iz harema u carski dvor ponese sve što bi tražila.

¹⁴Uveče bi ušla, a ujutru bi se vratila u drugi harem, pod nadzorom Šašgaza, carevog evnuha, čuvara naložnica. Više se ne bi vraćala k caru, osim ako bi je se car uželeo,

הַמֶּלֶךְ וַנִּקְרָאָהּ בְּשֵׁם: טו וּבַהֲגִיעַ תִּרְאֶסְתָּר
בֵּית־אֲבִיחַיִל דָּד מְרַדְכֵי אֲשֶׁר לָקַח־לּוֹ לְבַת
לָבוּא אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דְדָבָר כִּי אִם אֶת־
אֲשֶׁר יֹאמֵר הִגִּי סְרִיס־הַמֶּלֶךְ שִׁמְר הַנָּשִׁים
וְתִהְיֶי אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חֵן בְּעֵינַי פֶּל־רְאִיָּה:
טז וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ אֶל־
בֵּית מַלְכוּתוֹ בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי הוּא־חֲדָשׁ
טִבֵּת בְּשָׁנַת־שֶׁבַע לְמַלְכוּתוֹ: יז וַיֵּאֱהָב הַמֶּלֶךְ
אֶת־אֶסְתֵּר מִכָּל־הַנָּשִׁים וַתִּשְׂאֵחֵן וַחֲסֹד
לְפָנָיו מִכָּל־הַבָּתּוּלוֹת וַיִּשֶׂם כֶּתֶר־מַלְכוּת
בְּרֹאשָׁהּ וַיְמַלִּיכָהּ תַּחַת וְשָׂתִי: יח וַיַּעַשׂ
הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גָדוֹל לְכָל־שָׂרָיו וְעַבְדָּיו אֶת
מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וְהִנָּחָה לְמַדְיָנוֹת עָשָׂה וַיִּתֵּן
מִשְׂאֵת כֶּיֶד הַמֶּלֶךְ: יט וּבַהֲקַבֵּץ בָּתּוּלוֹת
שְׁנֵי־ת וּמְרַדְכֵי יָשָׁב בְּשַׁע־הַמֶּלֶךְ: כ אֵין

te bi bila pozvana po imenu.

¹⁵Kada je došao red na Esteru, ćerku Avihajla, strica Mordehajeva, koji ju je uzeo za ćerku, da uđe k caru, ona ne zatraži ništa osim onoga što joj je rekao Egej, carev evnuh, čuvar žena. Estera je nalazila milost u očima svih koji bi je videli. ¹⁶I Ester bi uzeta i odvedena k caru Ahašverošu u carski dvor njegov u desetom mesecu, mesecu tevetu, sedme godine carevanja njegovog. ¹⁷I zavole car Esteru više od svih drugih žena i ona pridobi milost i ljubav njegovu više nego sve ostale device, te joj metnu carsku krunu na glavu i učini je caricom na mesto Vaštino. ¹⁸I učini car veliku gozbu za sve knezove svoje i sluge svoje u čast Estere, i odobri olakšice, i razdade darove kako car ume.

¹⁹Kad su drugi put device bile sakupljane, Mordehaj je sedeo pred carevim dverima.

אֶסְתֵּר מַגִּדַת מוֹלַדְתָּהּ וְאֶת־עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר
צִוָּה עָלֶיהָ מְרַדְּכִי וְאֶת־מֵאֲמַר מְרַדְּכִי אֶסְתֵּר
עָשָׂה כַּאֲשֶׁר הִיָּתָה בְּאִמְנָה אֶתּוֹ: טא בַּיָּמִים
הֵהָם וּמְרַדְּכִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ קִצְפָּה
בְּנֵתוֹן וְתָרַשׁ שְׁנַי־סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי
הַסֶּפֶף וַיִּבְקֶשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרָשׁ:
כד וַיִּזְדַּע הַדָּבָר לְמְרַדְּכִי וַיִּגֵּד לְאֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה וְתֹאמַר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מְרַדְּכִי:
כז וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־
עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר הַדְּבָרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
ג א אַחֲרַי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גִּדְּלַ הַמֶּלֶךְ
אַחֲשֻׁרָשׁ אֶת־הַמֶּן בֵּין־הַמִּדְּתָא הָאֲנִי
וַיִּנְשָׂאֵהוּ וַיִּשֶׂם אֶת־כְּסָאוֹ מֵעַל כָּל־הַשָּׂרִים
אֲשֶׁר אֶתּוֹ: ד וְכָל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ כְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהַמֶּן כִּי־כֵן צִוָּה־

²⁰Estera ne oda ni naroda ni porodice iz koje je, kao što joj Mordehaj beše zapovedio. Estera se i dalje držala svih Mordehajevih uputstava, kao i kad je odrastala kod njega.

²¹U dane one kad je Mordehaj sedeo pred dverima carevim, razgnevi se Bigtan i s njim Tereš, dva dvoranina careva, čuvari praga, i urotiše se da dignu ruku na cara Ahašveroša. ²²Mordehaj dozna za urotu i dojavu carici Esteri, a Ester kaza caru u ime Mordehajevog. ²³Kad se stvar proverila i zavera otkrila, i jednog i drugog obesiše o drvo i čitava stvar se zapisa u knjigu letopisa pred carem.

3

¹Posle tih događaja, car Ahašveroš podiže Amana, sina Amedate Agagija, i uzvisi ga, i namesti mu presto iznad svih knezova koji su bili s njim. ²I sve sluge careve koje su se nalazile pred dverima carevim sagibale su kolena i prostirale se pred Amanom, jer je tako zapovedio car.

לֹא הַמֶּלֶךְ וּמַרְדְּכַי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה:
וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ:
לְמַרְדְּכַי מִדֹּעַ אַתָּה עֹבֵר אֶת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ:
וַיְהִי בֹאמְרָם קִרִי בְּאָמְרָם אֵלָיו יוֹם וַיּוֹם
וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיִּגִּידוּ לְהֶמֶן לְרֵאוֹת
הַיַּעֲמֹדוֹ דְּבָרֵי מַרְדְּכַי כִּי־הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר־
הוּא יְהוּדִי: הַיֵּיטָב הֶמֶן כִּי־אֵין מַרְדְּכַי כֹרַע
וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּפְּלֵא הֶמֶן חֲמָה: וַיָּבֹז בְּעֵינָיו
לְשַׁלַּח יָד בְּמַרְדְּכַי לְבַדּוֹ כִּי־הִגִּידוּ לוֹ אֶת־
עִם מַרְדְּכַי וַיִּבְקַשׁ הֶמֶן לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־
הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְלָכוֹת אַחַשְׁוֵרוּשׁ עִם
מַרְדְּכַי: וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא־חֹדֶשׁ נִסָּן
בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ הַפִּיל
פוֹר הוּא הַנּוֹרָל לִפְנֵי הֶמֶן מִיּוֹם ׀ לְיוֹם
וּמִחֹדֶשׁ לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אָדָר:

Ali Mordehaj nije sagibao kolena niti se prostirao. ³Sluge careve koje su se nalazile pred dverima carevim rekoše Mordehaju: „Zašto prestupaš zapovest carevu?“ ⁴Iako su mu to govorili iz dana u dan, on ih ne poslušao. Stoga rekoše Amanu da vide hoće li se Mordehajeve reči obistinuti, jer im beše rekao da je Jevrejin. ⁵A kad vide Aman da Mordehaj ne sagiba koleno niti se prostire pred njim, napuni se gneva Aman. ⁶Ali pomisli da nije vredno da digne ruku na Mordehaja samog, jer mu rekoše iz kojeg je naroda Mordehaj, nego naumi s njim pobiti i sve Jevreje koji su živeli u svem carstvu Ahašveroševom, narod Mordehajev.

⁷U prvom mesecu, a to je mesec nisan, godine dvanaeste carevanja Ahašveroševa, bacaše pur,² to jest kocku, pred Amanom od dana do dana i od meseca do meseca, do dvanaestog meseca, a to je mesec adar.

---

²Pur, žreb, u hebrejskom *goral*, sudbina.

ח וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ יֵשְׁנוּ עִם־
אֶחָד מִמְּפֹרֵד וּמִפֶּרֶד בֵּין הָעַמִּים בְּכָל־
מְדִינֹת מְלֻכּוֹתָהּ וְדַתִּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל־עַם
וְאֶת־דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים וְלַמֶּלֶךְ אֵין־
שׁוּה לְהַנִּיחָם: ט אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב
לְאַבְדָּם וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּסֶף כֶּסֶף אֲשֶׁקוּל
עַל־יְדֵי עֹשֵׂי הַמֶּלֶךְ לְהָבִיא אֶל־גִּבּוֹרֵי
הַמֶּלֶךְ: י וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל־
יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהַמֶּן בֶּן־הַמֶּדְתָּא הָאֲגֻנִי צֶרֶר
הַיְהוּדִים: יא וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַמֶּן הַכֶּסֶף נָתַן
לְךָ וְהָעָם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ: יב וַיִּקְרָאוּ
סַפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשָׁלוּשָׁה
עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּן אֶל־
אַחֲשֹׁרֻשׁ פְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפְּחֹת אֲשֶׁר ׀ עַל־
מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה

⁸I Aman reče caru Ahašverošu: „Ima jedan narod rasut među narodima po svim pokrajinama carstva tvog i od njih odvojen, koji ima zakone drugačije od zakona ostalih naroda. Oni se ne drže carskog zakona i nije korisno caru da ih trpi. ⁹Ako car nađe da je to dobro, neka se napiše da se istrebe, a ja ću izmeriti deset hiljada srebrnih talanata na ruke poverenika da ih pohrane u carsku riznicu.“

¹⁰Tada car skinu pečatni prsten s ruke svoje i dade ga Amanu, sinu Amedate Aga-geja, neprijatelju Jevreja. ¹¹I reče car Amanu: „To srebro daje se tebi, a narod, učini s njim što bude dobro u očima tvojim.“

¹²Trinaestog dana prvog meseca behu sazvani carevi pisari i napisa se sve kako je zapovedio Aman namesnicima carevim i upraviteljima svih pokrajina, knezovima svih naroda,

וּמְדִינָה בְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ בְּשֵׁם
 הַמֶּלֶךְ אַחֲשׂוּרָשׁ נִכְתָּב וְנִחַתָּם בְּמַבְעַת
 הַמֶּלֶךְ: יַגְוַשְׁלוּחַ סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים אֶל-
 כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד
 אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים מִנְעֵר וְעַד-זָקֵן טָף וְנָשִׁים
 בַּיּוֹם אֶחָד בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם-
 עָשָׂר הוּא-לְחֹדֶשׁ אָדָר וּשְׁלָלָם לְבוּז: י- פֶּתַשְׁשָׁן
 הִכְתָּב לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה
 גְּלוּי לְכָל-הָעַמִּים לְהִיּוֹת עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה:
 טו הָרָצִים יֵצְאוּ דְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהָדַת
 נִתְּנָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן יֵשְׁבוּ
 לְשֹׁתוֹת וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן נְבוּכָה:

ד א וּמְרַדְכֵי יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
 וַיִּקְרַע מְרַדְכֵי אֶת-בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וְאָפַר
 וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק וַעֲקָה גְדוּלָה

svakoj pokrajini njenim pismom i svakom narodu njegovim jezikom, u ime cara Ahašveroša napisa se i pečatnim prstenom carevim zapečati se.

¹³I razaslaše se pisma po glasnicima u sve pokrajine careve da unište, pobiju i istrebe sve Jevreje, mlado i staro, nejač i žene, u jedan dan, trinaestog dana dvanaestog meseca, meseca adara, i da se razgrabe imanja njihova. ¹⁴U pismima beše savijen jedan prepis zakona koji je imao da se proglašati po svim pokrajinama i da se objavi svim narodima, da budu spremni za taj dan. ¹⁵Glasnici žurno krenuše s carevom zapovešću. Zakon bi objavljen i u tvrđavi u Šušanu prestonici. Car i Aman sedošu da piju, a grad Šušan se uskomeša.

4

¹Kad je Mordehaj doznao šta se sve desilo, razdera na sebi odeću svoju, obuče se u grubo platno i posu se pepelom i prođe usred grada i zarida glasnim i gorkim plačem.

וּמָרָה: כִּי־בָּא עַד לְפָנַי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין
לָבוֹא אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלִבּוֹשׁ שָׂק: גֹּבְכָל־
מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר־הַמֶּלֶךְ
וְדָתוֹ מִגֵּיעַ אֲבָל גָּדוֹל לַיהוּדִים וְצוּם וּבְכִי
וּמִסְפַּד שָׂק וְאִפֶּר יֵצַע לְרַבִּים: הִתְבּוֹאִינָה
קְרִי וְתִבּוֹאִנָּה נְעֻרוֹת אֶסְתֵּר וּסְרִיסְיָה וַיִּגִּידוּ
לָהּ וְתַתְּחִלְתְּחִל הַמַּלְכָּה מְאֹד וְתִשְׁלַח בְּגָדִים
לְהַלְבִּישׁ אֶת־מַרְדֳּכָי וּלְהַסִּיר שָׂקוֹ מֵעָלָיו
וְלֹא קִבֵּל: הִוְתַּקְרָא אֶסְתֵּר לְהַתֵּךְ מִסְרִיסֵי
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הָעֵמִיד לְפָנֶיהָ וְתִצְוֶהוּ עַל־
מַרְדֳּכָי לְדַעַת מַה־זֶּה וְעַל־מַה־זֶּה: וַיֵּצֵא
הַתֵּךְ אֶל־מַרְדֳּכָי אֶל־דְּרוֹב הָעִיר אֲשֶׁר
לְפָנַי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ: וַיִּגְדֵּלוּ מַרְדֳּכָי אֶת
כָּל־אֲשֶׁר קָרְהוּ וְאֵת פְּרִשְׁתַּת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר
אָמַר הַמֶּן לְשִׁקּוֹל עַל־גִּנְגֵי הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִים

²I dođe do samih dveri carevih, jer ne beše dozvoljeno proći kroz dveri carske u kostreti. ³U svakoj pokrajini, u svakom mestu u koje je došla reč careva i zapovest njegova, bi žalost velika među Jevrejima i post i plač i jauk, i mnogima od njih kostret i pepeo postaše ležaj.

⁴Esterine devojkice i njeni evnusi dođoše da je o tome obaveste i carica se veoma uznemiri. Posla odeću da preobuku Mordehaja i da skinu s njega kostret, ali on to ne primi. ⁵Tada Estera pozva Ataha, jednog od carevih evnuha koga je car postavio da je služi, i zapovedi mu da dozna od Mordehaja šta se dogodilo i zbog čega je takav. ⁶I ode Atah do Mordehaja na gradski trg, pred dveri careve.

⁷Mordehaj mu kaza sve što mu se dogodilo i za srebro koje je Aman rekao da će izmeriti i pohraniti u carsku riznicu da bi

קרי ביהודים לְאַבְרָם: ה וְאֵת־פֶּתֶשֶׁן פְּתַב־
 הָדַת אֲשֶׁר־נָתַן בְּשׁוֹשֵׁן לְהַשְׁמִידֵם נָתַן לוֹ
 לְהִרְאוֹת אֶת־אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצִוּוֹת
 עָלֶיהָ לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן־לוֹ וּלְבַקֵּשׁ
 מִלְּפָנָיו עַל־עַמּוּהָ: ט וַיָּבֹא הַתֶּךָ וַיִּגַּד לְאֶסְתֵּר
 אֵת דְּבָרֵי מֶרְדֳּכָי: י וְהֵאמֵר אֶסְתֵּר לְהַתֶּךָ
 וְתִצְוֶהוּ אֶל־מֶרְדֳּכָי: יא כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם־
 מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יָדְעִים אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה
 אֲשֶׁר־יָבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַחֲצֵר הַפְּנִימִית
 אֲשֶׁר לֹא־יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהִמִּית לְבַד
 מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט־לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־שַׂרְבִּיט הַזֶּהב
 וְחִיָּה וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ זֶה
 שְׁלוֹשִׁים יוֹם: יב וַיִּגִּידוּ לְמֶרְדֳּכָי אֵת דְּבָרֵי
 אֶסְתֵּר: יג וַיֹּאמֶר מֶרְדֳּכָי לְהֵשִׁיב אֶל־אֶסְתֵּר
 אֶל־תְּדַמֵּי בְּנַפְשֶׁךָ לְהַמְלִיט בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִכָּל־

mogao uništiti Jevreje. ⁸I dade mu prepis zapovesti koja je proglašena u Šušanu da se istrebe, da je pokaže Esteri, i da joj kaže i zapovedi nek ide k caru da ga umilostivi i moli za svoj narod. ⁹Atah se vrati i kaza Esteri Mordehajeve reči. ¹⁰A Ester reče Atahu i zapovedi mu da kaže Mordehaju: ¹¹„Sve sluge careve i narod carevih pokrajina znaju da svaki onaj, čovek ili žena, koji nepozvan uđe k caru u unutrašnje predvorje, jedan je zakon: da se pogubi, osim ako car ne pruži takvome svoje zlatno žezlo. A ja već trideset dana nisam bila pozvana da dođem k caru.“ ¹²I kazane behu Mordehaju reči Esterine.

¹³A Mordehaj opet poruči Esteri: „Nemoj ni pomišljati u duši svojoj da ćeš se zato što se nalaziš u carskom dvoru spasiti jedina od svih Jevreja.

הַיְהוּדִים: יֵּכֵי אִם־הִחְרַשׁ תַּחֲרִישִׁי בְּעֵת
 הַזֹּאת רֹוח וְהִצְלָה יַעֲמֹד לַיהוּדִים מִמָּקוֹם
 אַחֵר וְאַתָּה וּבֵית־אָבִיךָ תֵּאבְדוּ וְכִי יוֹדֵעַ
 אִם־לֵעֵת בָּזֹאת הִגַּעְתָּ לְמַלְכוּת: ַּוּתֹאמֶר
 אֶסְתֵּר לְהֵשִׁיב אֶל־מַרְדֵּכָי: ַּוּלֹךְ בְּנוֹם אֶת־
 כָּל־הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן וְצוּמוֹ עָלַי
 וְאֶל־תֹּאכְלוּ וְאֶל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשַׁת יָמִים לַיְלָה
 וַיּוֹם גַּם־אֲנִי וַנִּעְרַתִּי אֶצְוֶם בֵּן וּבָכָן אָבּוֹא
 אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כָדַת וּכְאֲשֶׁר אֲבַדְתִּי
 אֲבַדְתִּי: ַּוַיַּעֲבֹר מַרְדֵּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־
 צִוְתָה עָלָיו אֶסְתֵּר:

ה א וַיְהִי א בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר
 מַלְכוּת וַתַּעֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית
 נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
 מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת:

¹⁴Jer ako oćutiš i ne progovoriš sada, doći će Jevrejima spasenje i izbavljenje s drugog mesta, a ti i dom oca tvog ćete poginuti, i ko zna nisi li se baš i uspela do carstva zbog trenutka kao što je ovaj?"

¹⁵Tada reče Estera da odgovore Mordehaju: ¹⁶„Idi, sakupi sve Jevreje koji se nalaze u Šušanu, i postite za mene, ne jedite i ne pijte tri dana ni danju ni noću. I ja ću takođe sa svojim devojkama tako postiti, pa ću onda otići k caru, ako i nije po zakonu, i ako poginem, neka poginem.“

¹⁷Tada Mordehaj ode i učini sve što mu je zapovedila Estera.

5

¹Trećeg dana obuče Estera carske haljine i stade u predvorje unutrašnjeg dvora carskog prema carevoj odaji, a car seđaše na carskom prestolu svom u dvoru carskom prema dverima dvora.

בַּיּוֹהֵי כְרֵאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָּה
עֹמֶדֶת בַּחֲצַר נִשְׂאָה חֵן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט
הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת־שַׁרְבִיט הַזֶּהָב אֲשֶׁר
בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשַּׁרְבִיט׃
וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ אֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָּה
וּמַה־בִּקְשָׁתְךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת וַיִּנָּתֶן לָךְ׃
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבֹא
הַמֶּלֶךְ וְהָמָן הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־
עָשִׂיתִי לּוֹ׃ הַיּוֹמָאֵם הַמֶּלֶךְ מֵהֲרוֹ אֶת־
הָמָן לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ
וְהָמָן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה־
שְׂאֵלָתְךָ וַיִּנָּתֶן לָךְ וּמַה־בִּקְשָׁתְךָ עַד־חֲצֵי
הַמַּלְכוּת וַתַּעֲשׂ׃ וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר
שְׂאֵלָתִי וּבִקְשָׁתִי׃ אִם־מְצָאתִי חֵן בְּעֵינֵי

²I kad car ugleda caricu Ester gde stoji u predvorju, ona nađe milost u očima njegovim, te car pruži prema Esteri zlatnu palicu koja mu beše u ruci, i Estera pristupi i dotaknu vrh palice. ³I reče joj car: „Šta ti je, carice Estero, i šta želiš? Ako je i do polovine carstva, daće ti se.“ ⁴A Estera reče: „Ako car nađe da je to dobro, neka dođe car s Amanom na gozbu koju sam mu danas priredila.“ ⁵A car reče: „Zapovedite Amanu da požuri i ispunji caričinu reč.“ I dođe car s Amanom na gozbu koju je Ester priredila. ⁶Dok su pili vino, car reče Esteri: „Šta god zatražiš, daće ti se. Šta god zamoliš, bila to i polovina carstva, učiniće se!“ ⁷A Estera odgovarajući reče: „Molba mi je i želja, ⁸ako sam našla milost u očima

הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לָתֵת אֶת־
שְׂאֵלֹתַי וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בְּקִשְׁתִּי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ
וְהָמֵן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לָהֶם וּמֵחֵר
אַעֲשֶׂה בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ: ^ט וַיֵּצֵא הָמֵן בַּיּוֹם
הַהוּא שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב וּכְרָאוֹת הָמֵן אֶת־
מַרְדֳּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִפְּנֵי
וַיִּמְלֵא הָמֵן עַל־מַרְדֳּכָי חֲמָה: ^י וַיִּתְאַפְּק
הָמֵן וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת־
אֶהֱבִיּוֹ וְאֶת־זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ: ^{יא} וַיִּסְפָּר לָהֶם
הָמֵן אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בָּנָיו וְאֵת כָּל־
אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל־
הַשָּׁרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ: ^{יב} וַיֹּאמֶר הָמֵן אִף
לֹא־הִבִּיֵּאתָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־
הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עֲשִׂיתָה כִּי אִם־אוֹתִי וְגַם־
לְמַחֵר אֲנִי קָרוֹאֶלָה עִם־הַמֶּלֶךְ: ^{יג} וּכְלִזָּה

carevim, i ako je caru ugodno da mi da šta želim i učini šta molim, neka ponovo dođe car s Amanom na gozbu koju ću im prirediti, i sutra ću postupiti po reči carevoj³." ⁹Toga dana izađe Aman veseo i zadovoljna srca, ali kad vide Aman Mordehaja pred dverima carevim, a on ne usta niti se pomeri pred njim, napuni se Aman gnevom na Mordehaja. ¹⁰Ali se uzdrža Aman dokle dođe kući svojoj i posla po prijatelje svoje i po Zereš, ženu svoju. ¹¹Pripovedao im je Aman o sjaju svoga bogatstva, o mnoštvu sinova svojih i o svemu onome čime ga je car uzveličao i kako ga je uzdigao nad svim knezovima i slugama carevim. ¹² još reče Aman: „I carica Ester, uz cara, nikoga nije pozvala osim mene na gozbu koju je priredila, a i sutra sam pozvan k njoj s carem.

---

³Tj. odgovoriti na carevo pitanje.

אִינְנוּ שׁוּה לִי בְכָל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה
אֶת־מַרְדְּכֵי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃
יִדְוֹתָאמֵר לוֹ זָרֵשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲהָבָיו יַעֲשׂוּ־
עֵץ גִּבְהַת חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבִבְקָר ׀ אָמַר לַמֶּלֶךְ׃
וַיִּתְּלוּ אֶת־מַרְדְּכֵי עָלָיו וּבֵא־עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־
הַמִּשְׁתֶּה שְׂמֵחַ וַיִּיטֵב הַדָּבָר לְפָנָיו הֲמֵן וַיַּעַשׂ
הָעֵץ׃

ו א בְּלִילָה הַהוּא נִדְרָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
לְהָבִיא אֶת־סֵפֶר הַזְכָּרֹנוֹת דְּבַרֵי הַיָּמִים
וַיְהִיו נִקְרָאִים לְפָנָיו הַמֶּלֶךְ׃ ב וַיִּמָּצֵא כְּתוּב
אֲשֶׁר הִגִּיד מַרְדְּכֵי עַל־בְּגַתָּנָא וְתַרְשׁ שְׁנֵי
סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי הַסֶּף אֲשֶׁר בְּקִשּׁוֹ
לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ׃ ג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ׃
מַה־נַּעֲשֶׂה יִקָּר וּגְדוּלָה לְמַרְדְּכֵי עַל־זֶה
וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ

¹³Ali sve to mi ne vredi dokle god gledam Jevrejina Mordehaja kako sedi pred dverima carevim.“ ¹⁴Tada mu reče Zereš, žena njegova, i svi prijatelji njegovi: „Neka načine vešala visoka pedeset lakata, i ujutro reci caru da se na njih obesi Mordehaj, pa idi s carem veseo na gozbu.“ Predlog se Amanu učini dobar i naredi da se podignu vešala.

6

¹Te noći car ne mogaše spavati, i zapovedi da mu donesu knjigu znamenitih događaja, letopise, te je čitaše caru. ²I nađe se zapisano kako je Mordehaj prokazao Bigtana i Tereša, dva dvorani-
na careva, čuvare praga, koji su se urotili da dignu ruku na cara Ahašveroša. ³Tada car upita: „Kakva je čast učinjena Mordehaju za sve to i kako je odlikovan?“ A momci carevi, sluge njegove rekoše: „Nije mu učinjeno ništa.“

דָּבָר: הַיְאֹמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בַחֲצֵר וְהָמֵן בָּא
לַחֲצֵר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לֵאמֹר לַמֶּלֶךְ
לְתִלּוֹת אֶת־מֶרְדְּכָי עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הִכִּין לוֹ:
הַיְאֹמֶר וְנַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הָמֵן עֹמֵד
בַּחֲצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבֹא: וַיָּבֹא הָמֵן
וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה־לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הָמֵן בְּלִבּוֹ לְמִי
יִחַפֵּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי:
וַיֹּאמֶר הָמֵן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
חָפֵץ בִּיקְרוֹ: הִיבִיאוּ לְבוֹשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר
לְבָשׁוּ הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ
וְאֲשֶׁר נָתַן פֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ: וַנִּתְּנוּ
הַלְבוּשׁ וְהַסּוּס עַל־יַד־אִישׁ מִשָּׂרֵי הַמֶּלֶךְ
הַפְּרָתָמִים וְהַלְבִּישׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהַרְפִּיבוּהוּ עַל־הַסּוּס בְּרָחוֹב

⁴Car onda zapita: „Ko je u predvorju?“ A Aman beše došao u spoljašnje predvorje dvora careva da kaže caru da se obesi Mordehaj na vešala koja mu je pripremio. ⁵A momci carevi rekoše mu: „Eno, Aman stoji u predvorju.“ A car reče: „Neka uđe!“ ⁶Kako Aman uđe, car ga upita: „Šta treba učiniti čoveku kojem car želi da udeli čast?“ A Aman reče u srcu svom: „Kome car želi da udeli čast, ako ne meni?“ ⁷I reče car Amanu: „Čoveku kome car želi da udeli čast ⁸treba doneti odelo koje i sam car oblači i dovesti konja kojeg car jaše, i metnuti mu na glavu carsku krunu. ⁹Odelo i konja treba dati jednom od najuglednijih kneževa carevih da bi taj obukao onoga kome car želi da udeli čast i na konju ga odvede

הָעִיר וְקִרְאוּ לְפָנָיו בְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהִמָּן
מֵהָר קַח אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ וַעֲשֵׂה־כֵן לְמַרְדֳּכָי הַיְהוּדִי הַיּוֹשֵׁב
בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל־תִּפְּל דָּבָר מִכָּל אֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ: יֵאָמְרוּ הִמָּן אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס
וַיִּלְבַּשׁ אֶת־מַרְדֳּכָי וַיִּרְכַּיְבֵהוּ בַרְחוֹב הָעִיר
וַיִּקְרָא לְפָנָיו בְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
חָפֵץ בִּיקְרוֹ: יֵאָמְרוּ מַרְדֳּכָי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ
וְהִמָּן נִדְחָף אֶל־בֵּיתוֹ אָבֵל וְחַפּוּי רֹאשׁ:
יֵיָסְפֹר הִמָּן לְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֶהֱבָיו אֵת
כָּל־אֲשֶׁר קָרְהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חַכְמָיו וְזֶרֶשׁ
אִשְׁתּוֹ אִם מִזְרַע הַיְהוּדִים מַרְדֳּכָי אֲשֶׁר
הַחַלּוֹת לְנַפְּל לְפָנָיו לֹא־תֹכֵל לוֹ כִּי־נָפֹל
תִּפּוֹל לְפָנָיו: יֵעֹדֶם מַדְבָּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי

na gradski trg uzvikujući pred njim: 'Tako biva onome kome car želi da ude-
li čast!'“ ¹⁰Tada reče car Amanu: „Brzo
uzmi odelo i konja kao što si rekao, i uči-
ni tako Mordehaju Jevrejinu, koji sedi
pred dverima carevim, i nemoj izostaviti
ništa od onoga što si rekao.“ ¹¹I uze Aman
odelo i konja, i obuče Mordehaja i prove-
de ga na konju po trgu grada uzvikujući
pred njim: „Tako biva onome kome car
želi da ude li čast!“ ¹²Potom se Mordehaj
vrati pred dveri careve, a Aman pohita
kući svojoj žalostan i pokriven glave.
¹³I Aman pripovedi Zereši, ženi svojoj, i
svim prijateljima svojim sve što mu se
desilo. Tada mu rekoše mudraci njego-
vi i Zereš, žena njegova: „Ako Mordehaj,
pred kojim si počeo padati, pripada je-
vrejskom rodu, nećeš ga nadjačati, nego
ćeš pasti pred njim.“ ¹⁴Još dok su razgo-
varali s njim,

הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּבְהִלּוּ לְהַבִּיא אֶת־הַמֶּן אֶל־
הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אַסְתֵּר׃
ז א וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן לַשְּׁתוֹת עִם־אַסְתֵּר
הַמַּלְכָּה׃ ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם
הַשֵּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מִה־שְּׂאֵלְתְּךָ אַסְתֵּר
הַמַּלְכָּה וְתַנְתֵּנִי לָךְ וּמִה־בִּקְשֶׁתְּךָ עַד־חֲצִי
הַמַּלְכוֹת וְתַעֲשִׂי׃ ג וְתַעַן אַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וְתֹאמַר אִם־מְצָאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־
עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תַּנְתֵּן־לִי נַפְשִׁי בְּשֵׂאֵלְתִּי
וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִּי׃ ד כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי
לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאֹבֵד וְאֵלּוּ לַעֲבָדִים
וְלַשְׁפָּחוֹת נִמְכַּרְנוּ הַחֲרָשְׁתִּי כִּי אֵין הַצָּר
שׁוּה בְּנֹק הַמֶּלֶךְ׃ ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׂוּרוּשׁ
וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאִי־זֶה
הוּא אֲשֶׁר־מְלֹאוֹ לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן׃ ו וְתֹאמַר

dodoše dvorani carevi i odmah odvedoše Amanu na gozbu koju je priredila Estera.

7

¹I tako dođe car s Amanom da piju s caricom Ester. ²I toga drugoga dana, dok se pilo vino, reče car Esteri: „Šta god tražiš, carice Ester, daće ti se. Šta god zamoliš, bila to i polovina carstva, učiniće se!“ ³Tada odgovori carica Ester i reče: „Ako sam našla milost u očima tvojim, care, i ako je caru ugodno, neka mi se pokloni život moj na moju želju i narod moj na molbu moju. ⁴Jer smo prodani ja i narod moj da nas unište, pobiju i istrebe. Da smo prodani da budemo sluge i sluškinje, ćutala bih, ali neprijatelj ne bi mogao nadoknaditi štetu koja se caru čini.“ ⁵A car Ahašveroš progovori i reče carici Ester: „Ko je taj i gde ja taj koji se usudio tako činiti?“

אֶסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הָמֵן הָרַע הַזֶּה וְהָמֵן
נִבְעֵת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה: וְהַמֶּלֶךְ קָם
בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל־גִּנַּת הַבַּיִת וְהָמֵן
עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי
רָאָה כִּי־כִלְתָּהּ אֵלָיו הָרָעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ:
ח וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת וְאֶל־בַּיִת מִשְׁתֵּה
הַיַּיִן וְהָמֵן נָפַל עַל־הַמַּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת־הַמַּלְכָּה עִמִּי
בְּבַיִת הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הָמֵן
חָפוּ: ט וַיֹּאמֶר חֲרַבּוּנָה אֶחָד מִן־הַסְּרִיסִים
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה־הֵעֵץ אֲשֶׁר־עָשָׂה הָמֵן
לְמַרְדְּכָי אֲשֶׁר דִּבְר־טוֹב עַל־הַמֶּלֶךְ עָמַד
בְּבַיִת הָמֵן גָּבַהַתְּמִשִּׁים אִמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
תִּלְהוּ עָלָיו: י וַיִּתְּלוּ אֶת־הָמֵן עַל־הֵעֵץ אֲשֶׁר־

⁶A Estera reče: „Protivnik i neprijatelj je ovaj zlikovac Aman.“ Aman zadrhta od straha pred carem i caricom. ⁷Car, gnevan, ostavi vino i ode u vrt dvora, a Aman osta da moli za život svoj caricu Esteru, jer vide da je car naumio zlo po njega.

⁸Car se vrati iz vrta dvorskoga u dvoranu gde se pilo vino, a Aman beše pao na postelju na kojoj je bila Estera. I car reče: „Da neće i caricu osramotiti i to u mom vlastitom domu?“ Samo što je ta reč izašla iz usta carevih, pokriše lice Amanu. ⁹Tada reče Harvona, jedan od dvorskih službenika koji su služili pred carem: „Eno i vešala koje je pripremio Aman za Mordehaja, koji je govorio za dobro carevo, stoje pored kuće Amanove i visoka su pedeset lakata.“ Car zapovedi: „Obesite ga na njih!“ ¹⁰I tako obesiše Amana na vešala

הָכִין לְמַרְדְּכָי וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכְבָה:
ח אֲפִיּוֹם הָיָה נָתַן הַמֶּלֶךְ אֶחָשׁוּרוּשׁ
לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת־בֵּית הָמֶן צָרַר
הַיְהוּדִים קִרְיַי הַיְהוּדִים וּמַרְדְּכָי בָּא לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ כִּי־הֵנִידָה אֶסְתֵּר מָה הוּא־לָהּ:
ב וַיֹּסֵר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הָעֶבֶיר
מֵהָמֶן וַיִּתְּנָהּ לְמַרְדְּכָי וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת־
מַרְדְּכָי עַל־בֵּית הָמֶן: ג וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר
וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו
וַתִּבְכֶּה וַתִּתְחַנְּנֶנָּה לְהַעֲבִיר אֶת־רַעַת הָמֶן
הָאֲנִי וְאֵת מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־
הַיְהוּדִים: ד וַיֹּשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת־
שַׂרְבֹּט הַזָּהָב וַתִּקַּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ: ה וַתֹּאמֶר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־
מִצָּאתַי חַן לִפְנָיו וְכִשֶּׁר הִדְבַּר לִפְנֵי

koja beše spremio za Mordehaja, i carev se gnev utiša.

8

¹Tog istog dana dade car Ahašveroš carici Ester kuću Amana neprijatelja Jevreja, a Mordehaj iziđe pred cara, jer Estera kaza šta joj je on. ²Car skinu pečatni prsten, koji je već bio oduzeo Amanu, i dade ga Mordehaju, a Estera postavi Mordehaja nad Amanovom kućom.

³Ester tada ponovo progovori pred carem. Ničice pade pred noge njegove i plaćući moljaše ga da spreči zlo Amana Agagija i naum njegov koji beše smislio protiv Jevreja. ⁴Tada car pruži zlatnu palicu prema Esteri, a Ester usta i stade pred carem. ⁵I reče: „Ako je ugodno caru i ako sam našla milost pred njim, i ako se stvar čini caru pravednom

הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אָנִי בְּעֵינָיו יִכְתֹּב לְהָשִׁיב
אֶת־הַסְּפָרִים מִחֲשֻׁבַת הָמֶן בְּיַד־הַמֶּלֶךְ
הָאֲנִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְרָם אֶת־יְהוּדִים
אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ: וְכִי אֵיכָכָה
אוֹכַל וְרָאִיתִי בְּרָעָה אֲשֶׁר־יִמְצֵא אֶת־עַמִּי
וְאֵיכָכָה אוֹכַל וְרָאִיתִי בְּאַבְרָם מוֹלְדָתִי:
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרֶשׁ לְאַסְתֵּר הַמֶּלְכָּה
וּלְמַרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי הִנֵּה בֵּית־הָמֶן נִתְּתִי
לְאַסְתֵּר וְאֵתוֹ תָּלוּ עַל־הָעֵץ עַל־אֲשֶׁר־שָׁלַח
יָדוֹ בַּיהוּדִים קְרִי בַּיְהוּדִים: חֲוָאֲתָם כְּתוּבוֹ
עַל־יְהוּדִים כְּשׁוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
וְחַתְּמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־כָתַב אֲשֶׁר־נִכְתַּב
בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וְנִחַתּוּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵין
לְהָשִׁיב: ט וַיִּקְרָאוּ סְפָרֵי־הַמֶּלֶךְ בַּעַת־הַהִיא
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא־חֹדֶשׁ סִיוֹן בְּשָׁלוֹשָׁה

i ako sam dobra u očima njegovim, neka se zapiše da se ponište pisma u kojima je misao Amana, sina Amedate Agagija, koji je napisao da se pobiju Jevreji koji se nalaze u svim pokrajinama carstva. ⁶Jer kako bih mogla gledati zlo koje bi zadesilo narod moj i kako bih mogla gledati kako se zatire rod moj?“

⁷Car Ahašveroš odgovori carici Esteri i Mordehaju Jevrejinu: „Eto, poklonio sam kuću Amanovu Esteri, a njega su obesili na vešala zato što je digao ruku svoju na Jevreje. ⁸A vi napišite o Jevrejima kako je pravo u očima vašim u ime carevo i zapečatite prstenom carevim, jer ono što je napisano u ime carevo i zapečaćeno prstenom carevim ne može se poreći.“

⁹I dozvaše tada pisare careve, trećeg meseca, meseca sivana,

וְעֹשִׂים בּוֹ וַיִּכְתֹּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה מֶרְדֵּיכַי
אֶל־הַיְהוּדִים וְאֵל הָאֲחַשְׁדַּרְפָּנִים וְהַפְּחוֹת
וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר אֶמְהַדּוּ וְעַד־כּוֹשׁ
שִׁבְעַ וְעֹשִׂים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה
בְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלָשָׁנוּ וְאֶל־הַיְהוּדִים
בְּכַתְּבָם וּכְלָשׁוֹנָם: וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
אֲחִישֹׁרֵשׁ וַיְחַתֵּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח
סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים בְּסוּסִים רַכְבֵי הָרֶכֶשׁ
הָאֲחַשְׁתַּרְגָּנִים בְּנֵי הָרַמְּכִים: יֵא אֲשֶׁר נָתַן
הַמֶּלֶךְ לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־עִיר־וְעִיר
לְהִקְהֵל וּלְעַמֵּד עַל־נַפְשָׁם לְהִשְׁמִיד וּלְהַרְגַּ
וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־חַיִּל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים
אֲתָם טָף וְנָשִׁים וּשְׁלָלִים לְבוֹז: י בְּיוֹם אֶחָד
בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲחִישֹׁרֵשׁ בְּשִׁלּוּשָׁה
עָשָׂר לְחָדֵשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־חָדֵשׁ אָדָר:

dvadeset trećeg dana, i zapisa se sve kako zapovedi Mordehaj Jevrejima, namесnicima i knezovima pokrajina od Indije do Etiopije, sto dvadeset i sedam pokrajina, svakoj pokrajini njenim pismom, svakom narodu njegovim jezikom, i Jevrejima njihovim pismom i njihovim jezikom. ¹⁰On napisa u ime cara Ahašveroša i zapečati prstenom carevim, i razasla pisma po glasnicima koji su jahali na brzim konjima, pastuvima iz carske ergele, ¹¹da je car dopustio Jevrejima po svim gradovima da se sakupljaju i brane život svoj, da unište, pobiju i zatru svaku vojsku narodnu ili pokrajinsku koja bi ih napala, ne štedeći ni decu ni žene, i da zaplene imanja njihova, ¹²sve to u jednom danu u svim pokrajinama cara Ahašveroša, trinaestoga dana meseca dvanaestoga, a to je mesec adar.

יג פת־שַׁנֵּן הַפֶּתַח לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל־מְדִינָה
 וּמְדִינָה גָלוּי לְכָל־הָעַמִּים וְלִהְיוֹת הַיהוּדִים
 קְרִי הַיהוּדִים עֲתוּדִים קְרִי עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה
 לְהַנְקֶם מֵאִי־בֵיהֶם: יד הַרְצִים רַבְבֵי הַרְכָּשׁ
 הָאֲחֻשְׁתָּרְנִים יֵצְאוּ מִבְּהָלִים וּדְחוּפִים
 בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהִדָּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה:
 טו וּמְרַדְכֵי יֵצְאוּ מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלִבּוֹשׁ
 מַלְכוּת תִּבְכְּלוּ וְחֹר וְעֵטְרַת זָהָב גְּדוּלָּה
 וְתִכְרִיד בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן צָהֳלָה
 וְשִׁמְחָה: טז לִיהוּדִים הִיטָה אֹרֶה וְשִׁמְחָה
 וְשׁוֹשֵׁן וַיִּקָּר: יז וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל־
 עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבְרַתְהֶמֶלֶךְ וְדָתוֹ
 מְגִיעַ שִׁמְחָה וְשׁוֹשֵׁן לִיהוּדִים מִשְׁתָּה וַיּוֹם
 טוֹב וְרַבִּים מֵעַמֵי הָאָרֶץ מִתִּיהָדִים כִּי־נִפְל

¹³Prepis pisma, koje je trebalo postati zakonom u svakoj pokrajini, beše objavljen među svim narodima, kako bi Jevreji toga dana bili spremni da se osvete svojim neprijateljima. ¹⁴Glasnici, koji su jahali na brzim konjima i carskim pastuvima, krenuše brzo i hitno po carskoj zapovesti, a zapovest bi oglašena u tvrđavi u Šušanu prestonici. ¹⁵Mordehaj izađe od cara u carskom odelu plavom i belom, s velikom zlatnom krunom i s ogrtačem od lanenog platna i skerleta. Grad Šušan bi u radosti i veselju. ¹⁶Jevrejima bi svetlost i radost, veselje i čast. ¹⁷U svakoj pokrajini, u svakom gradu i mestu do kojega je dopro carev ukaz i zakon, zavlada među Jevrejima veselje, radost, gozba i praznik, i mnogi iz naroda zemlje postadoše Jevreji,

פְּחַד־הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם:

ט א וּבְשָׁנִים עָשָׂר חָדָשׁ הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר
בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר־
הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ
אֲיָבֵי הַיְהוּדִים לְשָׁלוֹט בָּהֶם וְנִגְפוּךְ הוּא
אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשָׁנָאֵיהֶם:
נִבְקְהֵלוּ הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־מְדִינֹת
הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ לְשַׁלַּח יָד בַּמִּבְקָשִׁי
רַעְתָם וְאִישׁ לֹא־עָמַד לְפָנֵיהֶם כִּי־נָפַל
פְּחָדָם עַל־כָּל־הָעַמִּים: ג וְכָל־שָׂרֵי הַמְּדִינֹת
וְהָאֲחֻשְׁרִפָּנִים וְהַפְּחוֹת וְעֵשִׂי הַמְּלָאכָה
אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ מִנְּשָׂאִים אֶת־הַיְהוּדִים כִּי
נָפַל פְּחַד־מַרְדֵּכִי עֲלֵיהֶם: ו כִּי־גָדוֹל מַרְדֵּכִי
בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוּ הוֹלֵךְ בְּכָל־הַמְּדִינֹת
כִּי־הָאִישׁ מַרְדֵּכִי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל: ה וַיִּכּוּ

jer ih je spopao strah od Jevreja.

9

¹Trinaestoga dana dvanaestoga meseca, meseca adara, kad je došlo vreme da se izvrši reč careva i zapovest njegova, istoga dana u koji su se neprijatelji Jevreja nadali da će zavladatai nad njima, desi se preokret: Jevreji zavladaše nad mrziteljima svojim. ²Skupiše se Jevreji u svojim gradovima po svim pokrajinama cara Ahašveroša da udare na one koji su tražili njihovu propast. I niko im nije mogao odoleti, jer je sve narode spopao strah od Jevreja. ³Svi su knezovi pokrajina, namesnici i upravitelji, i činovnici carevi pomagali Jevrejima, jer ih je obuzeo strah od Mordehaja. ⁴Jer velik beše Mordehaj na dvoru carevom, i po svim pokrajinama širio se glas da Mordehaj postaje sve moćniji.

הַיְהוּדִים בְּכָל־אִיְבֵיהֶם מִכַּת־חֶרֶב וְהָרָג
וְאֶבְרֹן וַיַּעֲשׂוּ בְשֵׁנָאֵיהֶם כְּרִצּוֹנָם: וּבְשׁוֹשָׁן
הַבִּיָּרָה הָרָגוּ הַיְהוּדִים וְאֶבְרַחַם חֲמִשׁ מֵאוֹת
אִישׁ:

וְאֵת |

פְּרִשְׁנֵהָא

וְאֵת |

הַלְּפֹן

וְאֵת |

אִסְפָּתָא:

הַ וְאֵת |

פֹּרְתָא

וְאֵת |

אֲדֵלָא

וְאֵת |

אֲרִידָתָא:

ט וְאֵת |

פְּרִמְשָׁתָא

וְאֵת |

אֲרִיִּים

וְאֵת |

אֲרָדִי

וְאֵת |

וְזִתָּא:

י עֵשֶׂרֶת

בְּנֵי הָמֶן בְּן־הַמֶּדְתָּא צִרַר הַיְהוּדִים הָרָגוּ

⁵Jevreji udariše mačem po svim svojim neprijateljima, pobiše ih i zatrše, i postupali s mrziteljima svojim kako su hteli. ⁶U tvrđavi u Šušanu prestonici, pobiše i istrebiše Jevreji pet stotina

ljudi.	71
Paršandata,	i
Dalfona,	i
Aspata,	8i
Porata,	i
Adalja,	i
Aridata,	9i
Parmašta,	i
Arisaja,	i
Aridaja	i
Jezata.	¹⁰ Deset

sinova Amana, sina Amedate, neprijatelja Jevreja, pobiše,

וּבְכֹזֶה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: יא בַּיּוֹם הַהוּא
 בָּא מִסְפָּר הַהֲרוֹגִים בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה לְפָנָי
 הַמֶּלֶךְ: יב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
 בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה הֲרָגוּ הַיְהוּדִים וְאִבְד
 חֲמִשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי־הַמֶּן
 בְּשָׂאֵר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מִה עָשׂוּ וּמִה־
 שָׂאֲלֹתֶיךָ וַיַּנְתֵּן לָךְ וּמִה־בְּקִשְׁתֶּךָ עוֹד וְתַעֲשֵׂ:
 יג וְתֹאמַר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנְתֵּן
 גַּם־מָחָר לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשֵׁן לַעֲשׂוֹת
 כְּדַת הַיּוֹם וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי־הַמֶּן יִתְּלוּ
 עַל־הָעֵץ: יד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַהֲעֲשׂוֹת כִּן
 וְתַנְתֵּן דָּת בְּשׁוֹשֵׁן וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי־הַמֶּן
 תִּלְּוּ: טו וַיִּקְהֻלוּ הַיְהוּדִים קִרֵּי הַיְהוּדִים אֲשֶׁר־
 בְּשׁוֹשֵׁן גַּם בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר
 וַיְהָרְגוּ בְּשׁוֹשֵׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבְכֹזֶה לֹא

ali na plen ne digoše ruke svoje. ¹¹Toga istog dana izvestiše cara o broju pobije-
nih u tvrđavi u Šušanu prestonici. ¹²Reče
car Esteri carici: „U tvrđavi u Šušanu pre-
stonici Jevreji su pobili i zatrli pet stoti-
na ljudi i deset sinova Amanovih. Šta su
tek onda učinili u ostalim pokrajinama
carevim? Šta još želiš daće ti se? I šta još
moliš učiniće se?“ ¹³A Ester reče: „Ako
je ugodno caru, da se dopusti Jevrejima
koji žive u Šušanu da i sutra primene isti
zakon kao i danas, i neka se obese na ve-
šala deset sinova Amanovih. ¹⁴I zapovedi
car da bude tako i bi oglašena zapovest
u Šušanu, i obesiše deset sinova Amano-
vih. ¹⁵Tako se Jevreji Šušana sakupiše i
četnaestoga dana meseca adara pobiše
u Šušanu još tri stotine ljudi,

שְׁלַחוּ אֶת־יָדָם: טו וּשְׁאֵר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר
 בְּמַדִּינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ וְעָמַד עַל־נַפְשָׁם
 וְנוּחַ מֵאִיְבֵיהֶם וְהָרַג בְּשִׁנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה
 וּשְׁבַעִים אָלֶף וּבִבְזָה לֹא שְׁלַחוּ אֶת־יָדָם:
 יז בְּיוֹם־שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְנוּחַ
 בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֵׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה
 וְשִׁמְחָה: יח וְהַיְהוּדִים קָרִי וְהַיְהוּדִים אֲשֶׁר־
 בְּשׁוֹשָׁן נִקְהָלוּ בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבַּעָה
 עָשָׂר בּוֹ וְנוּחַ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשֵׂה אֹתוֹ
 יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה: יט עַל־כֵּן הַיְהוּדִים
 הַפְּרוּזִים קָרִי הַפְּרוּזִים הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת
 עָשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
 אֲדָר שִׁמְחָה וּמְשֻׁתָּה וְיוֹם טוֹב וּמְשַׁלַּח
 מַנּוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ: כ וַיִּכְתַּב מְרַדְכֵי אֶת־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־

ali na plen ne digoše ruke svoje.

¹⁶Ostali Jevreji koji behu u pokrajinama carevim, sakupiše se da brane život svoj i da odahnu od neprijatelja svojih, i pobiše sedamdeset i pet hiljada dušmana svojih, ali na plen ne digoše ruke svoje. ¹⁷To bi trinaestoga dana meseca adara, a četrnaestoga dana mirovahu, to beše dan gozbe i veselja. ¹⁸A Jevreji koji behu u Šušanu sakupiše se trinaestoga i četrnaestoga dana, a petnaestoga dana mirovahu, to beše njihov dan gozbe i veselja. ¹⁹Zbog toga Jevreji seljani, koji žive po neutvrđenim mestima,⁴ praznuju četrnaesti dan meseca adara veseleći se i gozbujući i šaljući jela jedan drugom. ²⁰Mordehaj opisa te događaje i razasla

---

⁴Gradovi su utvrđeni visokim zidom i kapijama.

כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחֻשׁוּרוֹשׁ הַקְּרוּבִים וְהַרְחוּקִים: כֹּא לְקִיָּם
עֲלֵיהֶם לְהֵינֹת עֲשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעַה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֶדָר וְאֵת יוֹם־חֲמִשָּׁה עָשָׂר
בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: כַּכִּימִים אֲשֶׁר־נָחַו
בָּהֶם הַיְהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר
נִהְפָּד לָהֶם מִיַּגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֵכֶל לְיוֹם טוֹב
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה וּמִשְׁלַח
מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְּנוֹת לְאֶבְיָנִים:
כַּכִּי וּקְבַל הַיְהוּדִים אֶת אֲשֶׁר־הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת
וְאֵת אֲשֶׁר־כָּתַב מְרַדְכֵי אֵלֵיהֶם: כִּי הָמֹן
בֶּן־הַמֶּדְתָּא הָאֲנֹנִי צִרַר כָּל־הַיְהוּדִים חָשַׁב
עַל־הַיְהוּדִים לְאַבְדֵם וְהַפִּיל פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל
לְהִמָּם וּלְאַבְדֵם: כִּי וּבִכְאֹה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
אָמַר עַם־הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֲשֻׁבְתּוֹ הָרָעָה

pisma svim Jevrejima koji behu po svim pokrajinama cara Ahašveroša, blizu i daleko. ²¹On im propisa da četrnaesti i petnaesti dan meseca adara svake godine slave, ²²kao dane u kojima su Jevreji odahnuli od neprijatelja svojih i kao mesec kad im se tuga preokrenu u radost, a žalost u praznik, da ih učine danima gozbe i veselja, šaljući obroke jedan drugom i poklone siromasima. ²³I primiše Jevreji da čine što su počeli i što im napisa Mordehaj. ²⁴Jer Aman, sin Amedate Agagija, neprijatelj svih Jevreja, naumio je protiv Jevreja da ih uništi, i baci pur, to jest kocku, da ih potre i istrebi. ²⁵Ali kad je Ester došla pred cara, on pismom zapovedi da se zli naum njegov

אֲשֶׁר-חָשַׁב עַל-הַיְהוּדִים עַל-רֹאשׁוֹ וְתָלוּ
אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו עַל-הָעֵץ: כּוֹ עַל-כֵּן קָרָאוּ
לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל-שֵׁם הַפּוּר עַל-
כֵּן עַל-כָּל-דְּבָרֵי הָאֲגֵרָה הַזֹּאת וּמָה-רָאוּ
עַל-כָּכָה וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם: כּוֹ קִימוֹ וְקָבַל
הַיְהוּדִים וְעַלֵּיהֶם וְעַל-זִרְעָם וְעַל כָּל-
הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לְהִיזוֹת עֲשִׂים
אֵת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה בְּכַתְּבָם וּכְזִמְנָם
בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה: כח וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נּוֹכְרִים
וְנַעֲשִׂים בְּכָל-דָּוָר וְדָוָר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה
מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וַיְמִי הַפּוּרִים
הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְזָכְרָם לֹא-
יִסּוּף מִזִּרְעָם: כט וְתִכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
בֵּת-אֲבִיחַיִל וּמְרַדְכֵי הַיְהוּדִי אֶת-כָּל-תְּקוּף
לְקַיֵּם אֵת אֲגֵרַת הַפָּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית:

koji smisli protiv Jevreja sruči na njegovu glavu, i obesiše njega i sinove njegove na vešala. ²⁶Zato prozvaše te dane Purim, od imena pur. Stoga prema sadržaju toga pisma i prema onome što su videli i što im beše preneseno ²⁷Jevreji ustanoviše i primiše na sebe i na potomstvo svoje, i na sve koji im se pridruže,⁵ da je nepromenljivo da slave ta dva dana kao što je zapisano za njih i u vreme koje je za njih određeno, iz godine u godinu. ²⁸I da se ti dani spominju i slave u svakom naraštaju, u svakoj porodici, u svakoj pokrajini, i u svakom gradu, i ti dani Purima da ne prestanu među Jevrejima i spomen njihov da ne zamre u potomstvu njihovom.

²⁹I napisa carica Ester, kći Avihajil, a Mordehaj Jevrejin podvuče i potvrdi punovažnost tog drugog pisma o Purimu.

---

⁵Odnosi se na preobraćenike u judaizam.

וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים אֶל-שֶׁבַע
וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְלָכוֹת אַחֲשֻׁרוּשׁ
דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת: לֹא לְקַיֵּם אֶת-יְמֵי הַפָּרִים
הָאֵלֶּה בְּזִמְנוֹתָם כַּאֲשֶׁר קָיָם עֲלֵיהֶם מְרַדְכֵי
הַיְהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְכַאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל-
נַפְשָׁם וְעַל-זֶרְעָם דְּבָרֵי הַצְּמִת וְזַעֲקָתָם:
לֵב וּמֵאֵמֶר אֶסְתֵּר קָיָם דְּבָרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה
וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר:

י א וַיִּשְׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרֶשׁ קִרֵי אַחֲשֻׁרוּשׁ אֶמֶס
עַל-הָאָרֶץ וְאֵינִי הַיּוֹם: כ וְכָל-מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ
וְגִבּוֹרָתוֹ וּפְרָשֵׁת גְּדֻלַּת מְרַדְכֵי אֲשֶׁר גִּדְּלוּ
הַמֶּלֶךְ הַלּוֹאֲתָהֶם פְּתוּכִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי
הַיְמִים לְמַלְכֵי מְדֵי וּפְרָס: ג פִּי א מְרַדְכֵי
הַיְהוּדִי מִשְׁנָה לְמֶלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ וְגִדּוֹל
לַיְהוּדִים וְרָצוֹי לְרַב אַחִיו דְרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ
וְדַבֵּר שְׁלוֹם לְכָל-זֶרְעוֹ:

³⁰I on razasla pisma svim Jevrejima u sto dvadeset i sedam pokrajina Ahašveroševog carstva s porukom mira i istine, ³¹da drže dane Purima u vreme njihovo, kako su to odredili Jevrejin Mordehaj i carica Ester, i da drže post i molitvu, onako kako su oni obavezali sebe i potomstvo njihovo. ³²Tako Esterina zapovest ozakoni ove propise Purima i to bi zapisano u knjigu.

10

¹Car Ahašveroš udari danak na zemlju i na ostrva morska. ²Sva dela moći njegove i sile, kao i izveštaj o veličini Mordehajevoj, koga je car učinio velikim, nije li sve to zapisano u Letopisima careva Medeje i Perzije? ³Kako Jevrejin Mordehaj beše odmah do cara Ahašveroša, velik među Jevrejima i mio u mnoštvu braće svoje, starajući se za dobro svoga naroda i glasnik mira za sav rod svoj.

אחר קריאת המגלה מברך הקורא:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, האל
הרב את ריבנו, והדן את דיגנו, והנוקם
את נקמתנו, והמשלם גמול לכל איבי נפשנו,
והנפרע לנו מצרינו: ברוך אתה יהוה, הנפרע
לעמו ישראל מכל צריהם, האל המושיע:

ואמר כך אומרים גי פעמים:

ארור המן. ברוך מרדכי. ארוּרה זרש.
ברוכה אסתר. ארוּרים הרשעים. ברוכים
כל-ישראל. וגם תרבוּנה זכור לטוב:

לאחר מכן אומר הצבור "ואתה קדוש"

***Nakon čitanja se izgovara
sledeći blagoslov:***

Blagosloven da si Ti, Gospode Bože naš, Kralju vaseljene, Koji vojuje bitke naše, i sudi parnice naše, i osvećuje osvete naše, i plaća po zasluži svim neprijateljima duše naše, i izbavlja nas od dušmana naših. Blagosloven da si Ti, Gospode, Koji izbavlja narod Svoj od svih dušmana njegovih, o, Bože Spasitelju.

Zatim kažemo tri puta:

Proklet da je Aman, blagosloven da je Mordehaj, prokleta da je Zereš, blagoslovena da je Ester, prokleti da su svi zlikovci, blagosloven da je sav Izrael, a sa njim i Harvona¹ neka mu je spomen na dobro.

***Nastavljamo molitvu sa
VEATA KADOŠ.***

---

¹Harvona je u prelomnom trenutku govorio u prilog Mordehaju, a protiv Amana pred carem Ahašverošem. Videti Ester, 7:9.

כב לְמַנְצָה עַל אֵילַת הַשֶּׁחֶר מְזֹמֵר לְדוֹד: אֵלֵי אֵלֵי לְמָה
עֹנֵכֶתִי רַחֹק מִלְשׁוֹנֹתַי דְּבָרֵי שְׁאֵנִיתִי: אֱלֹהֵי אֲבֹתַי יוֹמֵם וְלַיִל
תִּשְׁעָה וְלַיְלָה וְלֹא דֹמְיָה לִי: וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל: כִּי בְּמַחֲוֹ אֲבֹתַיִנוּ בְּמַחֲוֹ וּתְפִלָּתָמוּ: אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וּנְמַלְטוּ
כִּי בְּמַחֲוֹ וְלֹא בָשׁוּ: וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ תְּרַפָּת
אָדָם וּבֹזוּ עִם: כֹּל רָאִי יִלְעָנוּ לִי יִפְסְיֵרוּ בְשִׁפָּה יִנְיֵעוּ
רֹאשׁ: גַּל אֵל יְהוָה יִפְלֹטֵהוּ יֵצִילֵהוּ כִּי הִפֵּץ בּוֹ: כִּי אֲתָה
גָּחִי מִבְּמִיחֵי עַל שְׂדֵי אֲמִי: עֲלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מִרְתֵּם
מִבְּמִן אֲמִי אֵלֵי אֲתָה: אֵל תִּרְחַק מִפְּנֵי כִּי צָרָה קְרוּבָה
כִּי אֵין עֹזֶר: סִבְבוּנֵי פָרִים רַבִּים אֲבִירֵי בָשָׁן פְּתוּרֹנֵי: פָּצוּ עָלַי
פִּידֵם אֲרִיהַ טוֹרֵף וְשֹׁאֵג: בְּפִיָּם נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ כֹל עֲצָמוֹתַי
הִיָּה לִפִּי כְּדוֹנֵג נִמְסַ בְּתוֹךְ מַעֵי: יָבֵשׁ כְּתִרְשׁ כְּחֵי וְלִשׁוֹנֵי מִדְּבַק
מִלְקוֹחֵי וְלַעֲפָר מֵוֹת תִּשְׁפָּתֵנִי: כִּי סִבְבוּנֵי כָּלכִּים עֲדַת כְּרַעִים
הַקִּיפּוּנֵי פְּאִרֵי יְדֵי וְרַגְלֵי: אֲסַפֵּר כֹּל עֲצָמוֹתַי הַמָּה יִבְיִטוּ וְיֹארוּ
בִּי: יִחַלְקוּ כְּגֵרֵי לָהֶם וְעַל לְבָשׁוּ יִפְּלוּ גוֹרֵל: וְאַתָּה יְהוָה
אֵל תִּרְחַק אֵילוֹתַי לְעֹזְרֹתַי חוֹשָׁה: הֵצִילָה מִתְּרַב נַפְשִׁי מִיַּד
כָּלכִּב יִיחֲדִיתִי: הוֹשִׁיעֵנִי מִכִּי אֲרִיהַ וּמִכְּרֵנֵי רַמִּים עֹנִיתֵנִי: אֲסַפֵּרָה
שִׁמְךָ לְאֲחֵי בְּתוֹךְ קִהַל אֲהַלְלֶךָ: יְרֹאֵי יְהוָה הִלְלֵהוּ כֹּל זֶרַע
יִעֲקֹב כִּכְרֵהוּ וְגוֹרֵי מִמֶּנּוּ כֹּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא כֹה
וְלֹא שִׁקָּץ עֲנַת עֹנֵי וְלֹא הִסְתִּיר פְּנֵיו מִפְּנֵי וּבִשְׁעוֹ אֵלָיו
שָׁמַע: מֵאַתָּה תְּהִלָּתִי בִּקְהַל רַב גֵּרֵי אֲשֶׁלֶם נֶגֶד יְרֹאֵיו:
יֵאכְלוּ עֲנִיִּים וְיִשְׁבְּעוּ יִהְלֹלוּ יְהוָה וְדִשְׁוּ יוֹחֵי לְכַבְּבָם לְעַד:
יִחַרְוּ וְיִשְׁבּוּ אֵל יְהוָה כֹּל אֲפָסֵי אֶרֶץ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כֹּל
מִשְׁפָּחוֹת גּוֹיִם: כִּי לִיהוָה הַמְּלוֹכָה וּמִשַׁל בְּגוֹיִם: אֲכָלוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ
כֹּל דִּשְׁנוֹ אֶרֶץ לְפָנָיו יִכְרְעוּ כֹּל יוֹרְדֵי עֵפֶר וּנְפֹשׁוּ לֹא
חַיָּה: זֶרַע יַעֲבֹדֶנּוּ יִסְפֵּר לְאֹדְנֵי לְדוֹד: יִכְאוּ וְיִגִּידוּ צָדְקָתוֹ
לְעַם גּוֹלֵד כִּי עָשָׂה:

(Ps. 22) Načelniku pevačkom, po napevu *Košuta jutarnjeg rumenila*. Hvalospev Davidov. Bože moj, o, Bože moj, zašto si me ostavio? Udaljio si se od spasenja mog i od vapaja muke moje. Bože moj! Prizivam Te danju i Ti mi ne odgovaraš, i noću vapim i mira nemam. A Ti, Sveti, nastavaš u hvalospevima Izraelovim. U Tebe se uzdaše očevi naši, uzdaše se, i Ti si ih izbavljao. K Tebi vapiše i behu spaseni, u Tebe se uzdaše i ne postideše se. Ali ja sam crv a ne čovek, podsmeh ljudima i rug narodu. Svi koji me vide rugaju mi se, razvlače usne, mašu glavom: "Oslonio se na Gospoda, neka ga On sada spasi, neka ga izbavi ako Mu je mio!" Jer Ti si Koji me izvadi iz utrobe, mir mi daje na grudima majke. Tebi sam predano privržen iz materice, iz utrobe majke moje, Ti si Bog moj. Ne udaljuj se od mene jer je nevolja blizu, a nikoga nema da mi pomogne. Mnogi me bikovi (tj. narodi moćni.) opkoliše, jaki volovi bašanski okružise me. Otvoriše na me usta svoja kao lav koji (plen) kida i riče. Kao voda razlih se i rasuše se sve kosti moje, srce mi posta kao vosak topljen u utrobi mojoj. Sasuši se kao glina snaga moja, i jezik mi se za nepce prilepi, i u prah smrtni stavljaj me. Jer psi me opkoliše, rulje zlikovačke me okružise, kao lav (raštrgoše) mi ruke i noge. Sve bih kosti svoje izbrojati mogao! Oni me gledaju i likuju! Razdeliše odeću moju među sobom, a za dolamu moju kocku bacahu. Ali Ti, o, Gospode, ne udaljuj se. Silo moja, pohitaj mi u pomoć! Izbavi od mača dušu moju, iz šapa pasjih život moj. Spasi me iz čeljusti lavljih i spasenjem od rogova bivolskih, Ti mi odgovori. O Imenu ću Tvom pripovedati braći svojoj, usred sabora ću Te hvaliti. Koji se bojite Gospoda, hvalite Ga! Sve seme Jakovljevo slavite Ga! Neka Ga se boji celo seme Izraelovo. Jer On niti se gnuša niti prezire vapaj ubogog i ne sakriva lica Svog od njega i sluša ga kada k Njemu zavapi. Od Tebe je hvala moja u saboru velikom. Zavete ću svoje ispuniti pred onima koji Ga se boje. Smerni i ponizni će jesti i nasitiće se, hvaliće Gospoda oni koji Ga traže, živa da budu srca vaša doveka! Opomenuće se i obratiće se Gospodu svi krajevi zemaljski i pred Tobom će se ničice prostreti svi rodovi narodâ. Jer Gospodu pripada kraljevstvo, On vlada narodima. Ješće (ponizni) sve obilatosti zemlje i prostreće se, pred Njim će kolena pregibati svi koji silaze u prah, koji ne mogu sačuvati duše svoje u životu. Seme će njihovo služiti Njemu. Pripovedaće se rodu potonjemu o Gospodu mom. Doći će i kazivaće pravdu Njegovu narodu koji će se roditi jer On učini (pravdu) njima.

